

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19.04.1960, sp. zn. 2 To 99/60, ECLI:CZ:KSCB:1960:2.TO.99.1960.1

Číslo: 14/1961

Právní věta: Trestný čin křivé výpovědi po objektivní stránce předpokládá, aby byla uvedena nepravda o podstatných okolnostech nebo aby takové okolnosti byly úmyslně zamlčeny. Podstatné okolnosti ve smyslu § 161 odst. 1 tr. zák. jsou všechny okolnosti, které mohou mít vliv na rozhodnutí soudu, zejména na výrok o vině či trestu. Porušení předpisů o zastavení, zmírnění rychlosti jízdy apod. za situace vytvořené vjezdem na hlavní silnici, železniční přejezd, nepřehlednou zúženou zatáčku apod. je zpravidla porušením důležité povinnosti ve smyslu § 221 odst. 2 nebo 222 odst. 2 tr. zák.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 19.04.1960

Spisová značka: 2 To 99/60

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek, Okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, Ublížení na zdraví

Předpisy: 86/1950 Sb. § 5

§ 161

§ 22

§ 221

§ 222

§ 247 88/1950 Sb. § 6

§ 285 145/1958 Ú. l. 141/1960 Sb.

§ 7

§ 91 64/1956 Sb. § 282

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 14/1961 sb. rozh.

Trestný čin křivé výpovědi po objektivní stránce předpokládá, aby byla uvedena nepravda o podstatných okolnostech nebo aby takové okolnosti byly úmyslně zamlčeny.

Podstatné okolnosti ve smyslu § 161 odst. 1 tr. zák. jsou všechny okolnosti, které mohou mít vliv na

rozhodnutí soudu, zejména na výrok o vině či trestu.

Porušení předpisů o zastavení, zmírnění rychlosti jízdy apod. za situace vytvořené vjezdem na hlavní silnici, železniční přejezd, nepřehlednou zúženou zatačku apod. je zpravidla porušením důležité povinnosti ve smyslu § 221 odst. 2 nebo 222 odst. 2 tr. zák.

(Rozhodnutí krajského soudu v Č. Budějovicích z 19. dubna 1960 – 2 To 99/60.)

Obžalovaný v objektu Spojeného velkoobchodu vjel na motocyklu nepřiměřenou rychlostí po nesprávné straně vozovky do nepřehledné a zúžené zatačky, v níž se srazil s protijedoucím motocyklistou, který utrpěl těžké smrtelné zranění, jemuž později podlehl. Po zahájení vyšetřování naváděl obžalovaný občana M., aby při vyšetřování před vyšetřujícím orgánem jako svědek uvedl, že mu motocykl, na kterém havaroval, půjčil.

Lidový soud v Dačicích uznal obžalovaného vinným trestným činem ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 222 odst. 2 tr. zák. a pokusem návodu k trestnému činu křivé výpovědi podle § 5 odst. 1, § 7 odst. 1, § 161 odst. 1 tr. zák. a odsoudil ho podle § 222 odst. 2 tr. zák. za použití § 22 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na 2 (dva) roky nepodmíněně. Podle § 51 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zák. vyslovil u obžalovaného zákaz řízení motorových vozidel na dobu osmi roků.

Podle § 224 odst. 2, 4 tr. ř. vyslovil soud povinnost, aby obžalovaný nahradil OÚNZ Dačice škodu způsobenou činem, tj. náklady léčení S. v částce 50 Kčs do 15 dnů.

Poškozená manželka zemřelého S. byla podle § 244 odst. 2 tr. ř. odkázána s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Krajský soud v Č. Budějovicích k odvolání obžalovaného napadený rozsudek ve výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným pokusem návodu k trestnému činu křivé výpovědi podle § 5 odst. 1, § 7 odst. 1, § 161 odst. 1 tr. zák. a ve výroku o trestu zrušil a uznal ho vinným pokusem návodu k přestupku nepravdivých údajů podle § 6 odst. 1, § 7 odst. 1, § 91 odst. 1 tr. zák. spr. a uložil mu stejné tresty jako lidový soud.

Z odůvodnění:

Obžalovaný se v podaném odvolání domáhá jednak zrušení rozsudku a svého zproštění z obžaloby pokud byl uznán vinným pokusem návodu k trestnému činu křivé výpovědi podle § 5 odst. 1, § 7 odst. 1, § 161 odst. 1 tr. zák. a pokud jde o způsobené smrtelné zranění při srážce s motocyklistou Š. posouzení tohoto jednání jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák. Namítá, že zjištění lidového soudu o rychlosti před srážkou, nejsou správná, neboť svědkové S. i V. tuto rychlost jen odhadli. Nejsou správní ani zjištění o jízdě obžalovaného po nesprávné straně vozovky. Právě překážka na pravé straně vozovky ve směru jízdy Š. svědčí tomu, že týž se dostal na nesprávnou stranu a jedině tak došlo pak ke střetu na pravé polovině vozovky ve směru jízdy obžalovaného a tudíž na nesprávné straně vozovky Š., což plyne i z polohy motocyklů těsně po nehodě. I když není pochyby, že obžalovaný jel do zatačky rychlostí nepřiměřenou poměrům, nelze z toho podle jeho tvrzení dovozovat, že porušil důležitou povinnost uloženou podle zákona nebo podle povahy povolání.

Uložený trest považuje obžalovaný za příliš přísný. Domáhá se proto jak snížení trestu, tak jeho podmíněného odkladu.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek ve všech výrocích, proti nimž mohl obžalovaný podat odvolání, přezkoumav i postup řízení rozsudku předcházející, a dospěl k těmto závěrům:

Odvolání je důvodné pokud namítá, že ve zjištěném jednání obžalovaného není naplněn pokus

návodu k trestnému činu křivé výpovědi podle § 5 odst. 1, § 7 odst. 1 a § 161 odst. 1 tr. zák.

Trestný čin křivé výpovědi po objektivní stránce předpokládá, aby byla uvedena nepravda o podstatných okolnostech nebo aby takové okolnosti byly úmyslně zamlčeny.

V souzeném případě okolnost, zda obžalovaný si motocykl vypůjčil či nikoliv, nemá žádného významu a je zcela bezpodstatnou pro posouzení, zda se obžalovaný jízdou na motocyklu dopustil trestného činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, 2 tr. zák. Nejde proto o trestný čin pokusu návodu ke křivé výpovědi, na který uznal lidový soud. Nebezpečnost jednání obžalovaného, jež sledovalo cíl uvést v omyl bezpečnostní orgány a zatajit pravdu, byť o okolnosti nepodstatné, došla vyjádření v trestním zákoně správním v ustanovení § 91 odst. 1 tr. zák. Odvolací soud proto uznal obžalovaného, jemuž jak vyplývá z výpovědi svědka šlo o to, aby týž uvedl před orgány veřejné bezpečnosti nepravdivý údaj, vinným pokusem návodu k přestupku nepravdivých údajů podle § 6 odst. 1, § 7 odst. 1, § 91 odst. 1 tr. zák. spr.

Podstatnou by byla zmíněná okolnost např. v případě, kdyby šlo o trestný čin krádeže a zjišťovanou okolností by bylo, zda si obžalovaný motocykl půjčil, nebo zda ho vzal bez vědomí svědka M.

Odvolací soud proto v tomto bodě výrok rozsudku o vině zrušil podle § 282 odst. 1 písm. a) tr. ř. a uznal obžalovaného vinným přestupkem jak je výše uvedeno. Správný je však výrok o vině trestným činem ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 222 odst. 2 tr. zák. Ze správně zjištěných skutečností vyplývá, že obžalovaný projížděl v místech, kde vozovka z 5,50 m se zúžila na 3,50 m, rychlostí poměrům zcela nepřiměřenou. Obžalovaný sám odhaduje tuto rychlost na 30-35 km/hod. Přiznává rovněž, že protijedoucího motocyklistu Š. spatřil na vzdálenost asi 8 m. Již tato vzdálenost, uváží-li se i určitá ať již stejná nebo nižší rychlost poškozeného, časově vylučovala jakoukoliv reakci na nastalý střet motocyklů, které jely proti sobě. Z výpovědi obžalovaného, jež je ve shodě i s výpovědí svědka Š. a V., vyplývá, že obžalovaný v okamžicích, nežli vjel do zúžené vozovky, jel spíše ke středu vozovky. Z obhajoby obžalovaného vyplývá, že v této své dráze pokračoval i při vjezdu do zúžené vozovky. Muselo proto nutně dojít ke srážce obou motocyklů a zavinění obžalovaného je jednoznačné a výlučné. Obžalovaný porušil řadu základních předpisů v dopravě podle vyhlášky min. dopravy č. 145/56 Ú. l., jak na ně správně poukazuje lidový soud. Za zjištěné situace jde u obžalovaného o projev hrubé nekázně, který třeba hodnotit jako porušení důležité povinnosti, jež je uložena řidiči motorového vozidla předpisy uvedené vyhlášky. Vzhledem k tomu, že šlo o zcela nepřehlednou zatáčku a značně zúženou vozovku z uzavřeného prostoru, vyžadovala konkrétní situace zvýšenou kázeň účastníka dopravy. Porušení předpisů o rychlosti jízdy za situace, kterou tvořil tento úsek naprosto nepřehledné vozovky je porušením důležité povinnosti, stejné jako zpravidla např. i porušení předpisů o zastavení, zmírnění rychlosti jízdy apod. za situace vytvořené vjezdem na hlavní silnici, železniční přejezd, nepřehlednou zúženou zatáčku, vyplývající z uvedené vyhlášky opírající se o vládní nařízení č. 54/53 Sb. Proto nepochybil lidový soud, když uznal obžalovaného vinným zvláště přitěžující okolnosti podle odst. 2, § 222 tr. zák.

Výrok o vině je proto i v tomto směru správný.

Poněvadž byl zrušen zčásti výrok o vině, byl podle § 285 tr. ř. zrušen výrok o trestu a trest byl obžalovanému znovu vyměřen podle § 222 odst. 2 tr. zák. s přihlédnutím k § 22 odst. 1 tr. zák., ježto jde o souběh trestného činu s přestupkem.

I přes uvedenou změnu právní kvalifikace neshledal odvolací soud důvodu ke změně hlavního trestu. Obžalovaný je sice mladým občanem, který se vcelku aktivně podílí na svém pracovním úseku při výstavbě naší socialistické vlasti a projevuje zájem o veřejnou činnost. Nelze však současně přehlédnout vážné nedostatky v jeho kázni především v dopravě, kde se obžalovaný opětovně projevuje jako řidič značně neukázněný. Vždyť již několik dnů po té, co po uplynutí zákazu řízení

motorových vozidel byl mu vydán řidičský průkaz, spáchal nový trestný čin vyvěrající opět z hrubého porušování dopravních předpisů. Obžalovaný, jak plyne ze zprávy národního výboru, je znám jako neukázněný řidič motorových vozidel zejména svou rychlou jízdou. Havárie, která je předmětem této trestní věci, je opět výsledkem rychlé, bezohledné jízdy, za ztížené dopravní situace. Míra zavinění obžalovaného je o to vyšší, že obžalovaný hrubou nedbalostí způsobil smrt. Skutečnost, že obžalovaný podstatné okolnosti, jež charakterizují zjištěnou trestnou činnost přiznal, lidový soud správně hodnotil v souvislosti s ostatními skutečnostmi rozhodnými pro výměru trestu, stejně jako celkový dosavadní život obžalovaného.

Právem lidový soud výkon trestu podmíněn neodložil. Toto rozhodnutí lidového soudu je správné, neboť přihlíží jak k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy a jeho převýchovy, tak i k závažnosti případu. Obžalovaný si z předchozího odsouzení nevzal žádné poučení, pohrůzka trestem výchovný účel nesplnila a proto lidový soud správně došel k závěru, že je nutný výkon trestu.

Právem byl uložen i vedlejší trest zákazu řízení motorových vozidel vzhledem k předchozímu vedlejšímu trestu, kdy též vedlejší trest byl uložen na 4 roky a krátce na to byl spáchán nový trestný čin. I doba osm roků na kterou tento vedlejší trest byl uložen je vzhledem ke všem okolnostem případu zcela přiměřená.

Poznámka: Vzhledem k vyhlášce ministerstva vnitra č. 141/1960 Ú. l., ze dne 4. října 1960, platné od 1. 1. 1961, upravující pravidla silničního provozu – nutno porušení ustanovení vyhl. č. 145/1956 Ú. l., platné v době spáchání trestné činnosti, srovnat s příslušnými ustanoveními shora citované vyhlášky – zejména § 16 cit. vyhlášky.